

Evangelhia zilei de duminică: „L-am văzut pe Domnul”

Comentariu la evanghelia din Duminica Divinei Milostiviri: „Adu degetul tău aici și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și pune-o în coasta mea, și nu fi necredincios, ci credincios”. Credința este un dar pe care trebuie să-l cultivăm și să-l trăim prin fapte zilnice; este darul celor care Îl iubesc cu adevărat pe Domnul.

Evangelhie (In 20,19-31)

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care

erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul. Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”.

Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Duhul Sfânt. Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute”.

Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, care se numea „Geamănul”, nu era cu ei când a venit Isus. Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: „L-am văzut pe Domnul!”

Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și

nu-mi voi pune mâna în coasta lui,
nu voi crede”.

După opt zile, discipolii lui erau
iarăși înăuntru, iar Toma era
împreună cu ei. Isus a venit, deși
ușile erau încuiate, a stat în mijlocul
lor și a zis: „Pace vouă!”

Apoi i-a spus lui Toma: „Adu-ți
degetul tău aici: iată mâinile mele!
Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea
și nu fi necredincios, ci credincios”.

Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul
meu și Dumnezeu meu!”

Isus i-a spus: „Pentru că m-ai văzut,
ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut
și au crezut”.

Isus a mai făcut înaintea discipolilor
și multe alte semne, care nu sunt
scrise în cartea aceasta. Acestea însă
au fost scrise ca să credeți că Isus
este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și,
crezând, să aveți viață în numele lui.

Comentariu la Evanfhelie

În duminica Învierii, Isus li s-a arătat discipolilor, care erau închiși de frică, pentru a-i umple de bucurie și a-i trimite să vestească Vestea cea Bună, așa cum Tatăl l-a trimis pe El. Domnul le arată rănilor Sale glorioase ca dovezi palpabile ale biruinței Sale și le dorește pacea, care este „darul prețios pe care Cristos îl oferă discipolilor săi după ce a trecut prin moarte și prin iaduri – explică Papa Francisc –. Este rodul victoriei iubirii lui Dumnezeu asupra răului, este rodul iertării”[1].

Evangelhia acestei a doua duminici din Timpul Pascal relatează că discipolul Toma nu era cu ceilalți în acea ocazie. Când se întoarce, nu crede mărturiei pline de bucurie a tuturor: „L-am văzut pe Domnul!”. O consideră poate o experiență

interioară sau o iluzie colectivă.
Toma cere mai mult decât mărturia apostolică și pretinde semne evidente pentru a crede și a-și schimba viața. În duminica următoare, Isus li s-a arătat din nou. „Poate tu de asemenea auzi în acest moment reproșul adresat lui Toma: Adu degetul tău aici și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și pune-o în coasta mea, și nu fi necredincios, ci credincios; și, cu apostolul, va ieși din sufletul său, cu sinceră căință, acel strigăt: Domnul meu și Dumnezeuul meu!, te recunosc definitiv ca Învățător, și de acum pentru totdeauna – cu ajutorul tău – voi păstra ca o comoară învățăturile tale și mă voi strădui să le urmez cu loialitate.”[2].

În această duminică a Milostivirii Divine, comenta Papa Francisc: „intrând în misterul lui Dumnezeu prin rănilor Sale, înțelegem că milostivirea nu este una dintre

calitățile Sale, ci însăși bătaia inimii Sale. Și atunci, ca și Toma, nu mai trăim ca discipoli nesiguri, evlavioși, dar șovăielnici, ci devenim și noi adevărați îndrăgostiți de Domnul”[3].

Este firesc să simțim dorința lui Toma – de a-L vedea și atinge pe Isus –, pentru că noi cunoaștem prin simțurile noastre trupesti. De aceea ne întrebăm împreună cu Papa: „cum să gustăm această iubire, cum să atingem astăzi cu mâna milostivirea lui Isus? Ne-o sugerează Evanghelia, când evidențiază că în chiar seara Paștelui (cf. v. 19), primul lucru pe care l-a făcut Isus după ce a înviat a fost să dăruiască Duhul pentru iertarea păcatelor. Pentru a experimenta iubirea, trebuie să trecem pe acolo: să ne lăsăm iertați”[4].

Putem simți, de asemenea, ca fiind adresată nouă ultima fericire rostită de Isus pe pământ, provocată de

neîncrederea lui Toma: „Fericiți cei care, fără să fi văzut, au crezut”. Credința, încrederea în Dumnezeu fără dovezi spectaculoase, este o fericire, un dar pe care trebuie să-l cerem cu umilință: „mărește-ne credința!” (Lc 17,5). Este un dar pe care trebuie să-l cultivăm și să-l trăim prin fapte zilnice, pentru că „cel care crede în mine va face și el lucrările pe care le fac eu și va face altele mai mari decât acestea, pentru că eu mă duc la Tatăl. Și orice veți cere în numele meu voi face, pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul” (In 14,12-14). De aceea spunea sfântul Josemaría: „Dumnezeu este cel dintotdeauna. — Oamenii de credință lipsesc: și se vor reînnoi minunile pe care le citim în Sfânta Scriptură”[5].

[1] Papa Francisc, *Regina Coeli*,
Duminica a II-a a Paștelui 2013.

[2] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui
Dumnezeu*, 145.

[3] Papa Francisc, Omilie, Liturghia
din Duminica a II-a a Paștelui 2018.

[4] *Ibidem*.

[5] Sfântul Josemaría, *Drum*, 586.

Pablo M. Edo // Min An - Pexels

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evangelia-zilei-de-duminica-l-am-
vazut-pe-domnul-2/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evangelia-zilei-de-duminica-l-am-vazut-pe-domnul-2/) (23.03.2026)